

Урок 31

Підготував
Пастир Т.Коковський

Притча про блудного сина (Луки 15:11-32)

“І, вставши, пішов він до батька свого. А коли він далеко ще був, його батько вгледів його, і переповнився жалем: і побіг він, і кинувсь на шию йому, і зачав цілувати його! І озвався до нього той син: Прогрішився я, отче, против неба та супроти тебе, і недостойний вже зватися сином твоїм...”

(Луки 15:20-21)

Загублений і знайдений знову

Окрім коротких притч про загублену вівцю і загублений гріш (Луки 15:1-10), Ісус Христос розповів Своїм учням досить притчу про загубленого сина, або як її ще називають “Притча про блудного сина”. У ній розповідається про любов милостивого небесного Отця до грішників.

Ось зміст притчі. В одного чоловіка було два сини – старший і молодший. За єврейською традицією батько ділив нажите ним майно між усіма синами, причому старшому синові завжди припадала більша частка. Зазвичай, це робилося перед батьковою смертю. Однак нетерплячий молодший син не хотів чекати так довго і став вимагати в батька, аби той вже виділив належну йому частку. Батько любив синів і не став сперечатись з молодшим сином, а зробив так, як той хотів. Отримавши свою частку спадщини, молодший син подався в чужі краї, мріючи про безтурботне, легке і веселе життя. Він швидко розтринькав всі гроші на розваги і друзів, яким потрібні були тільки його гроші. Саме тоді, як гроші скінчилися, у тій країні настав великий голод. Молодший син страждав і мучився, бо не мав за що купити навіть крихти хліба. Він найнявся на роботу до одного господаря пасти його свиней, щоб не вмерти з голоду. Здавалось, не було вже сил переносити страждання і біду. В якусь мить він спам’ятався і подумав: “Скільки в батька мого наймитів мають хліба аж надмір, а я отут з голоду гину! Устану, і піду я до батька свого, та й скажу йому: Прогрішився я, отче, проти неба та супроти тебе... Недостойний я вже зватись сином твоїм; прийми ж мене, як одного з своїх наймитів...” (Луки 15:17-19). Він твердо вирішив покаятись перед батьком за своє грішне життя і просити в нього пробачення. З цією думкою він залишив чужий край і вирушив до рідного дому. За кілька днів він подолав велику відстань і все ближче наближався до рідного дому. Залишилось зовсім небагато, він йшов полем. Батько, вгледівши рідного сина здаля, рушив йому назустріч! “... І кинувся на шию йому, і зачав цілувати його! І озвався до нього той син: Прогрішився я, отче, против неба та супроти тебе, і недостойний вже зватися сином твоїм...” (Луки 15:20-21). Син хотів розповісти батькові про все, що він пережив і що з ним сталося. Але люблячий батько, побачивши його порвану одіж, його змучений вигляд, розпорядився приготувати для нього нову одіж і смачну вечерю. Усім, хто був в домі батько з радістю в серці говорив: “...Цей син мій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся!”. В цей час старший батьків син працював на полі і почув веселу музику у домі. Щоб дізнатися в чому річ, він рушив додому, а дорогою зустрів батькових слуг і запитав: “Що сталося, чому всі так радіють?” У відповідь він почув: “Вернувся твій брат, і твій батько звелів заколоти теля відгодоване, бо ж здоровим його він прийняв”. Почувши це, старший син розгнівався на батька, що той таку велику увагу приділив молодшому синові, котрий впродовж кількох років вів грішне життя, а не йому, що тримався дому і тяжко працював. Він навіть не хотів заходити в дім і сідати з усіма за стіл. Але люблячий батько сказав йому: “І сказав він йому: Ти завжди зо мною, дитино, і все моє то твоє! Веселитись та тішитись треба було, бо цей брат твій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся!” (Луки 15:31-32).

* * *

У цій притчі Ісус Христос розповів те, як люблячий батько пробачив своєму синові завдану йому кривду і скоєні ним гріхи, коли той щиро покаявся в них. Подібним чином і наш люблячий, довготерпеливий, многомилостивий небесний Отець радо пробачає скоєні гріхи і провини всім, що щиросердно і з жалем кається в них і благає Його про прощення. Однак, після отримання прощення, ми повинні з Божою поміччю і всіма своїми силами намагатися не грішити і робити тільки те, що добре в Божих очах. Плодами нашого щирого каяття мають бути добрі діла, що є результатом нашої палкої віри в Бога. Правдиве християнське життя сповнене каяття і належного застосування сповіді.

Луки 15:7

Говорю вам, що так само на небі радітимуть більш за одного грішника, що кається, аніж за дев'ятдесятьох і дев'ятьох праведників, що не потребують покаяння!...

Пам'ятна скарбничка

Дорогий Небесний Отче, милостивий будь до мене грішного, прости мені кожну провину і направ мене на праведний шлях, так щоби, дотримуючи Твоїх Заповідей, я міг провадити святе і побожне життя на славу Тобі. Амінь.

Завдання 1

Прочитай питання і дай на них відповіді:

1. Як називається притча, яку Ісус розповів своїм учням?
2. Що забажав молодший син від батька?
3. З якими думками молодший син залишив рідний дім?
4. Чим він займався на чужині і яке вів життя?
5. Що в цей час думав його батько?
6. Чим закінчилось гріховне життя молодшого сина на чужині?
7. Що він вирішив зробити, коли опинився в біді?
8. Як батько прийняв свого блудного сина?
9. Чого нас навчає Ісус цією притчею?

Завдання 2

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК

